

Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

παῦλος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγε- 1*
λίαν ζωῆς τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις ἔλεος 2
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. χάριν 3
ἔχω τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ὡς ἀδιάλει-
πτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.
ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν μεμνημένος σου τῶν δακρῦν ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ. 4
ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως ἣτις ἐνώκησεν 5*
πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου λῳίδι καὶ τῇ μητρὶ σου εὐνεϊκῇ πέπεισμαι δὲ
ὅτι καὶ ἐν σοί. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα 6
τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. οὐ γὰρ 7
ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σω-
φρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ 8
ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύ-
ναμιν θεοῦ. τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία οὐ κατὰ 9*
τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν
χριστῷ ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων. φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφα- 10*
νείας τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον
φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου. εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ 11*
κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα 12
πάσχω ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ 13
ἀγάπῃ τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ 14*
πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστρά- 15*

1 **v.1** παυλος αποστολος ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^υ δια θεληματος θεου και επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου. **v.5** υπομνησιν λαβων^υ λαμβανων^{τ.μ.κ} της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνεικη^{κ.μ.υ} ευνεικη^τ πεπεισμαι δε οτι και εν σοι. **v.9** του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα^υ και^{τ.μ.κ} ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων. **v.10** φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^υ καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου. **v.11** εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων^{τ.μ.κ}. **v.14** την καλην παραθηκην^{μ.υ} παρακαταθηκην^{τ.κ} φυλαξον δια πνευματος αγιου του νοικουντος εν ημιν. **v.15** οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελοσ^{μ.υ} φυγελλοσ^{τ.κ} και ερμογενης.

- 16* φησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ ἀσίᾳ ὧν ἐστὶν φύγελλος καὶ ἐρμογένης. δῶη
 ἔλεος ὁ κύριος τῷ ὀνησιφόρου οἴκῳ ὅτι πολλακίς με ἀνέψυξεν καὶ τὴν
 17* ἄλυσίν μου οὐκ ἐπισχύνθη. ἀλλὰ γενόμενος ἐν ῥώμῃ σπουδαιότερον
 18 ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν. δῶη αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅσα ἐν ἐφέσῳ διηκόνησεν βέλτιον σὺ γινώσκεις.
 2, 2 σὺ οὖν τέκνον μου ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. καὶ
 ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων ταῦτα παράθου πιστοῖς
 3* ἀνθρώποις οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. σὺ οὖν κακο-
 4 πάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης ἰησοῦ χριστοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος
 ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέ-
 5 ση. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.
 6, 7* τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. νόει α
 8* λέγω δῶη γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. μνημόνευε ἰησοῦν χρι-
 στὸν ἐγηνερμένον ἐκ νεκρῶν ἐκ σπέρματος δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
 9* μου. ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ
 10 θεοῦ οὐ δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἵνα
 καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.
 11, 12* πιστὸς ὁ λόγος εἰ γὰρ συναπεθάνομεν καὶ συζήσομεν. εἰ ὑπομένομεν
 13* καὶ συμβασιλεύσομεν εἰ ἀρνούμεθα κάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς. εἰ ἀπι-
 14* στοῦμεν ἐκεῖνος πιστὸς μένει ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται. ταῦτα
 ὑπομίμησεν διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς
 15 οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. σπούδασον σεαυτὸν
 δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον ὀρθοτομοῦντα τὸν
 16 λόγον τῆς ἀληθείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιῖστασο ἐπὶ πλεῖον
 17 γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας. καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν
 18* ἔξει ὧν ἐστὶν ὑμέναιος καὶ φίλητος. οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστοχῆ-
 σαν λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν
 19* πίστιν. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν ἔχων τὴν σφραγίδα

v.16 δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη^{μ.ν} επισχυνθη^{τ.κ.}. **v.17** αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιως^ν σπουδαιοτερον^{τ.μ.κ} εζητησεν με και ευρεν. **2** **v.3** συγκακοπαθησον^ν συ^{τ.μ.κ} συν^{τ.μ.κ} κακοπαθησον^{τ.μ.κ} ως καλος στρατιωτης ιησου^{τ.μ.κ} χριστου ιησου^ν. **v.7** νοει ο^ν α^{τ.μ.κ} λεγω δωσει^ν δωη^{τ.μ.κ} γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν. **v.8** μνημονευε ιησουν χριστον εγηνερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ^{μ.ν} δαβιδ^{τ.κ} κατα το ευαγγελιον μου. **v.9** εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακοουργος αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ} ο λογος του θεου ου δεδεται. **v.12** ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνησομεθα^ν αρνουμεθα^{τ.μ.κ} κακεινος αρνησεται ημας. **v.13** ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησομεθα^ν γαρ^ν εαυτον ου δυναται. **v.14** ταυτα υπομιμησεν διαμαρτυρομενος ενωπιον του θεου^ν κυριου^{τ.μ.κ} μη λογομαχειν επι^ν εις^{τ.μ.κ} ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων. **v.18** οτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες [την]^ν την^{τ.μ.κ} αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν.

ταύτην ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα χριστοῦ. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκία οὐκ ἔστιν μόνον 20
σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα καὶ ἃ μὲν εἰς
τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ἐάν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων ἔσται 21*
σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε δίωκε δὲ 22
δικαιοσύνην πίστιν ἀγάπην εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύ-
ριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις 23
παραίτου εἰδὼς ὅτι γεννώσιν μάχας. δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχε- 24*
σθαι ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας διδακτικὸν ἀνεξίκακον. ἐν πρᾶοτητι 25*
παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας. καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος 26
ἔζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

τοῦτο δὲ γίνωσκε ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. 3
ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι φιλάργυροι ἀλαζόνες ὑπερήφανοι 2
βλάσφημοι γονεῦσιν ἀπειθεῖς ἀχάριστοι ἀνόσιοι. ἄστοργοι ἄσπονδοι 3
διάβολοι ἀκρατεῖς ἀνήμεροι ἀφιλάγαθοι. προδόται προπετεῖς τετυφω- 4
μένοι φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι. ἔχοντες μὀρφωσιν εὐσεβείας τὴν 5
δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρημένοι καὶ τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γὰρ 6*
εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια
σεσωρευμένα ἀμαρτίαις ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις. πάντοτε μαν- 7
θάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. ὄν 8
τρόπον δὲ ἰάννης καὶ ἰαμβρῆς ἀντέστησαν μωϋσεῖ οὕτως καὶ οὗτοι ἀν-
θίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι περὶ
τὴν πίστιν. ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον ἢ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος 9
ἔσται πᾶσιν ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ 10*
διδασκαλίᾳ τῇ ἀγωγῇ τῇ προθέσει τῇ πίστει τῇ μακροθυμίᾳ τῇ ἀγάπῃ
τῇ ὑπομονῇ. τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἶά μοι ἐγένετο ἐν ἀντιο- 11
χείᾳ ἐν ἰκονίῳ ἐν λύστροις οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με
ἐρρύσατο ὁ κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ 12

v.19 ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου^{μ.ν} χριστου^{τ.κ.}. **v.21** εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και^{τ.μ.κ.} ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον. **v.24** δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλα^ν αλλ^{τ.μ.κ.} ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον. **v.25** εν πραυτητι^ν πραοτητι^{τ.μ.κ.} παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω^ν δω^{τ.μ.κ.} αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας. **3 v.6** εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτιζοντες^ν αιχμαλωτευοντες^{τ.μ.κ.} τα^{τ.κ.} γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρταις αγομενα επιθυμιας ποικιλιας. **v.10** συ δε παρηκολουθησας^ν παρηκολουθηκας^{τ.μ.κ.} μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη.

13 ἰησοῦ διωχθήσονται. πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν
 14* ἐπὶ τὸ χειρὸν πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες
 15* καὶ ἐπιστώθης εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες. καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱε-
 ρὰ γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως
 16* τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς
 διδασκαλίαν πρὸς ἔλεγχον πρὸς ἐπανόρθωσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δι-
 17 καιοσύνῃ. ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
 ἐξηρτισμένος.
 4* διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χρι-
 στοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
 2 αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. κήρυξον τὸν λόγον ἐπίστηθι εὐκαί-
 ρως ἀκαίρως ἔλεγχον ἐπιτίμησον παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμία
 3* καὶ διδαχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ
 ἀνέξονται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν
 4 διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν
 5 ἀκοήν ἀποστρέψουσιν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε
 ἐν πᾶσιν κακοπάθησον ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου
 6* πληροφορήσον. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύ-
 7* σεως ἐφέστηκεν. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι τὸν δρόμον τετέλεκα
 8* τὴν πίστιν τετήρηκα. λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφα-
 νος ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτῆς οὐ
 μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
 9, 10 σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. δημῶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπή-
 σας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς θεσσαλονίκην κρήσκης εἰς γαλατίαν
 11 τίτος εἰς δαλματίαν. λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ μᾶρκον ἀναλαβὼν
 12 ἄγε μετὰ σεαυτοῦ ἔστιν γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. τυχικὸν δὲ
 13* ἀπέστειλα εἰς ἔφesson. τὸν φαίλῳνην ὃν ἀπέλιπον ἐν τρωάδι παρὰ κάρ-

v.14 συ δε μενε εν οισ εμαθες και επιστωθης ειδως παρα τινων^v τινος^{T.μ.κ} εμαθες. **v.15** και οτι απο βρεφους [τα]^v τα^{T.μ.κ} ιερα γραμματα οιδας τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω ιησου. **v.16** πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγμον^v ελεγχον^{T.μ.κ} προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη. **4 v.1** διαμαρτυρομαι ουν^{T.μ.κ} εγω^{T.μ.κ} ενωπιον του θεου και του^{T.μ.κ} κυριου^{T.μ.κ} ιησου^{T.μ.κ} χριστου ιησου^v του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους και^v κατα^{T.μ.κ} την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου. **v.3** εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιας^{T.μ.κ} τας^{T.μ.κ} ιδιας επιθυμιας^v εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθόμενοι την ακοην. **v.6** εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος της εμης^{T.μ.κ} αναλυσεως μου^v εφεστηκεν. **v.7** τον αγωνα^{T.μ.κ} τον^{T.μ.κ} καλον αγωνα^v ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα. **v.8** λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασι^v πασιν^{T.μ.κ} τοις ηγαπηκοισι^v ηγαπηκοισιν^{T.μ.κ} την επιφανειαν αυτου. **v.13** τον φελωνην^{κ.μ} Αφαιλωνην^T ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβραναις.

πω ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας. ἄλεξανδρος 14*
 ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτοῦ. ὄν καὶ σὺ φυλάσσου λίαν γὰρ ἀνθέστηκεν τοῖς ἡμετέροις 15*
 λόγοις. ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο ἀλλὰ 16*
 πάντες με ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν. ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη 17*
 καὶ ἐνεδυνάμωσέν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκού-
 σῃ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λέοντος. καὶ ῥύσεταιί με 18*
 ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
 τὴν ἐπουράνιον ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ἄσπασαι 19
 πρίσκαν καὶ ἀκύλαν καὶ τὸν ὄνησιφόρου οἶκον. ἔραστος ἔμεινεν ἐν 20
 κορίνθῳ τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. σπούδασον πρὸ 21
 χειμῶνος ἐλθεῖν ἀσπάζεται σε εὐβουλος καὶ πούδης καὶ λίνος καὶ κλαυ-
 δία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ὁ κύριος ἰησοῦς χριστὸς μετὰ τοῦ πνευ- 22*
 ματός σου ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν πρὸς τιμόθεον δευτέρᾳ τῆς ἐφεσίων
 ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης ὅτε
 ἐκ δευτέρου παρέστη παῦλος τῷ καίσαρι νέρωνι.

v.14 αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωσει^v αποδωη^{τ.μ.κ} αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου. **v.15** ον και συ φυλασσου λιαν γαρ αντεστη^v ανθεστηκεν^{τ.μ.κ} τοις ημετεροις λογοις. **v.16** εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι παρεγενετο^v συμπαραγενετο^{τ.μ.κ} αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειν. **v.17** ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουσωσιν^v ακουση^{τ.μ.κ} παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος. **v.18** και^{τ.μ.κ} ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην. **v.22** ο κυριος ιησους^{τ.μ.κ} χριστος^{τ.μ.κ} μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην^{τ.μ.κ}.